

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 10 listopada 2015 r.

DOLiS/DEC-881/15/ 97883, 97878

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie ze skargi Pana Z.K., na przetwarzanie jego danych osobowych przez Instytut Statystyki [...],

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Z.K.[...], zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Instytut Statystyki [...], zwanego dalej ISKK.

Skarżący zwrócił się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z wnioskiem cyt.: „o wydanie decyzji administracyjnej nakazującej (...) [ISKK] stałe wstrzymanie przetwarzania do celów statystycznych danych osób nienależących do Kościoła katolickiego (...). W uzupełnieniu swojej skargi Skarżący wskazał, iż cyt.: „powodem złożenia skargi jest przetwarzanie moich (osoby formalnie nienależącej do Kościoła od 2006 r.) danych w celach statystycznych”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił, co następuje.

ISKK pismem z dnia [...] czerwca 2015 r. złożył wyjaśnienia przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych, w których wskazał, iż nie przetwarza danych osobowych Skarżącego. ISKK jest podmiotem naukowo – badawczym, który prowadzi badania Kościoła katolickiego oraz religijności Polaków. Ponadto ISKK podkreślił, iż w swojej pracy badawczej nie przetwarza danych osobowych, ponieważ pozyskuje z parafii lub diecezji jedynie zbiorcze zestawienia liczbowe dotyczące badanego zjawiska, tj. np. liczba udzielonych sakramentów chrztu w diecezji. Ww. podmiot wskazał także, iż zbiorcze zestawienia liczbowe nie są danymi osobowymi, ponieważ nie identyfikują, ani nie umożliwiają identyfikacji osoby fizycznej.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Postępowanie w niniejszej sprawie należy umorzyć. Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie wykazał bowiem, iż ISKK nie przetwarza danych osobowych Skarżącego – Pana Z.K.

Stosownie bowiem do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2013 r. poz. 267), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Z powołanego przepisu wynika zatem, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck Warszawa 2000, s 428). W konsekwencji, jeśli nie istniałaby tego typu przeszkoda w sprawie, podjęta byłaby decyzja merytoryczna tj. decyzja rozstrzygająca sprawę administracyjną co do jej istoty i zarazem kończąca ją w danej instancji. Jednocześnie, ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Powyższe powoduje niemożność zastosowania przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych prawa materialnego, tj. art. 18 ust. 1 ustawy, stosownie do którego Generalny

Inspektor w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem.

Mając powyższe na względzie, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).